

**ДЕРЖАВНЕ АГЕНТСТВО
З ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ
ТА ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ
УКРАЇНИ**

(Держенергоефективності)

пров. Музейний, 12, м. Київ, 01001,

тел.: (044) 590-59-60; 590-59-74

факс (044) 590-59-61; 590-59-75

**Міністерство регіонального
розвитку, будівництва та житлово-
комунального господарства
України**

**ГО «Українська кліматична
мережа»**

01032, м. Київ, а/с 26

Відповідно до листа Мінрегіону від 16 листопада 2017р. №7/9-12401 Держенергоефективності опрацьовано лист Громадської організації «Українська кліматична мережа» від 17 жовтня 2017р. № 40-17 із пропозиціями та коментарями до проекту Закону України «Про енергетичну ефективність» (далі - законопроект), та в межах компетенції повідомляє про наступне.

Держенергоефективності висловлює вдячність за зацікавленість до розробленого спільно з експертами Секретаріату Енергетичного Співтовариства проекту Закону України «Про енергетичну ефективність», спрямованого на імплементацію профільної Директиви 2012/27/ЄС, та у відповідь на Ваш лист надаємо обґрунтовану позицію Держенергоефективності щодо наданих пропозицій.

Додаток: Таблиця обґрунтувань до пропозицій та зауважень Української кліматичної мережі до проекту Закону України «Про енергетичну ефективність» на 15 арк. в 1 прим.

Голова

С. Савчук

Бучик В.С.
590-59-79
Стольнікова І.
590-59-67

**Таблиця обґрунтувань до пропозицій та зауважень Української кліматичної мережі до проекту Закону України
«Про енергетичну ефективність»**

Текст статті	Пропозиції та зауваження Української кліматичної мережі	Позиція Держенергоефективності
<p>Стаття 3. Державна політика та заходами реалізації державної політики в сфері забезпечення енергетичної ефективності є:</p> <p>1) усунення регуляторних та державних бар'єрів здійснення енергоефективних заходів та реалізації енергоефективних проектів;</p> <p>2) зміцнення співробітництва між споживачами, виробниками, постачальниками енергії, виконавцями енергосервісу, державними органами та органами місцевого самоврядування з метою досягнення цілей та цільових показників в сфері забезпечення енергетичної ефективності;</p> <p>3) популяризація та використання високоефективних технологій, систем енергетичного менеджменту, систем моніторингу енергетичної ефективності;</p> <p>4) використання енергії з відновлюваних джерел споживачами енергії;</p> <p>5) законодавче впровадження фінансових та податкових механізмів стимулювання здійснення енергоефективних заходів;</p> <p>6) сприяння розвитку ринку енергосервісу.</p>	<p>До пункту 3 статті 3 додати підпункт 7 у наступному формулюванні:</p> <p>3. Основними цілями та заходами реалізації державної політики в сфері забезпечення енергетичної ефективності є:</p> <p>1) усунення регуляторних та нерегуляторних бар'єрів здійснення енергоефективних заходів та реалізації енергоефективних проектів;</p> <p>2) зміцнення співробітництва між споживачами, виробниками, постачальниками енергії, виконавцями енергосервісу, державними органами та органами місцевого самоврядування з метою досягнення цілей та цільових показників в сфері забезпечення енергетичної ефективності;</p> <p>3) популяризація та використання високоефективних технологій, систем енергетичного менеджменту, систем моніторингу енергетичної ефективності;</p> <p>4) використання енергії з відновлюваних джерел споживачами енергії;</p> <p>5) законодавче впровадження фінансових та податкових механізмів стимулювання здійснення енергоефективних заходів;</p> <p>6) сприяння розвитку ринку енергосервісу;</p> <p>7) усунення регуляторних та нерегуляторних бар'єрів з розвитку децентралізованих систем виробництва, транспортування та споживання енергії, зокрема і розвитку енергетичних кооперативів.</p>	<p>Пропозицію можна взяти до уваги під час доопрацювання законопроекту в процесі його погодження із заінтересованими центральними органами виконавчої влади за умови наявності визначення терміну «енергетичний кооператив».</p>

	<p>Існує ряд місць прокладання до яких централізованих мереж є повністю не доцільним економічним проектом. Одночасно з тим, енергетичні кооперативи є доволі серйозним рушієм розвитку відновлювальних джерел енергії в країнах Євросоюзу директиви якого ми наразі активно імплементуємо. Створення мікромереж дозволило мати декілька моделей розвитку, що буде підготовчувати до підвищення енергоефективності на всіх рівнях та в усіх гравців на ринку.</p>	
Стаття 4. Державне регулювання у сфері забезпечення енергетичної ефективності		
<p>Запровадження вільних ринків енергопостачання є напрямом регулювання профільних законів: «Про ринок природного газу» та «Про ринок електричної енергії України».</p> <p>Нагомість норми запропонованого для розгляду законопроекту спрямовані в першу чергу на збереження енергоресурсів, забезпечення конкурентного економічного розвитку та захист довклля в частині зниження викидів парникових газів.</p>	<p>До статті 4 підпункту 1 додати слова:</p> <p>1. Державне регулювання у сфері забезпечення енергетичної ефективності спрямоване на безпечне та надійне енергопостачання, <i>вільний ринок енергопостачання</i>, конкурентний та сталий економічний розвиток, збереження первинних енергетичних ресурсів та скорочення викидів парникових газів.</p> <p>Відсутність формування ринку який базується на попиті та пропозиції дозволить йому якісно розвиватися та бути самодостатнім.</p>	<p>1. Державне регулювання у сфері забезпечення енергетичної ефективності спрямоване на безпечне та надійне енергопостачання, конкурентний та сталий економічний розвиток, збереження первинних енергетичних ресурсів та скорочення викидів парникових газів.</p>
Стаття 5. Повноваження Верховної Ради України у сфері забезпечення енергетичної ефективності		
<p>Запропонований відсоток асигнувань для надання державної підтримки енергоефективних заходів потребує додаткового фінансово-економічного обґрунтування з метою оцінки збалансованості показників державного бюджету.</p>	<p>До статті 5 додати слова:</p> <p>Верховна Рада України визначає засади єдиної державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності, а саме:</p> <ul style="list-style-type: none"> - створює законодавчу базу у сфері забезпечення енергетичної ефективності; - визначає основні напрями державної політики у сфері забезпечення енергетичної 	<p>Верховна Рада України визначає засади єдиної державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності, а саме:</p> <ul style="list-style-type: none"> - створює законодавчу базу у сфері забезпечення енергетичної ефективності; - визначає основні напрями державної політики у сфері забезпечення енергетичної

<p>ефективності;</p> <ul style="list-style-type: none"> - в межах Державного бюджету України встановлює обсяг асигнувань для надання державної підтримки енергоефективних заходів; - вирішує інші питання у сфері забезпечення енергетичної ефективності відповідно до Конституції та законів України. 	<p>ефективності;</p> <ul style="list-style-type: none"> - в межах Державного бюджету України встановлює обсяг асигнувань для надання державної підтримки енергоефективних заходів, але не менше 1% від бюджету у 2020 році; - вирішує інші питання у сфері забезпечення енергетичної ефективності відповідно до Конституції та законів України. <p>Впровадження заходів з енергоефективності є пріоритетом України з точки зору безпеки та розвитку. Проте будь-які заходи потребують фінансових ресурсів для реалізації. Чітке розуміння щодо наявності коштів дозволить втілювати якісне планування заходів та забезпечити якісну реалізацію поставлених завдань.</p>	
<p>Стаття 6. Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування у сфері забезпечення енергетичної ефективності</p>		
<p>2. Органи місцевого самоврядування - сільські, селищні, міські, районні у містах (у разі їх створення) ради відповідно до їх компетенції:</p> <ul style="list-style-type: none"> - затверджують місцеві програми енергоефективності; - створюють місцеві фонди для фінансової підтримки енергоефективних програм, проектів та заходів; - визначають кошти місцевих бюджетів для фінансової підтримки місцевих програм енергоефективності; - доручають своїм виконавчим органам фінансування місцевих програм енергоефективності за рахунок коштів 	<p>Підпункт 2 доповнити пунктом:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Співпрацюють із громадськими організаціями щодо розробки політики енергоефективності, інформування та навчання населення і посадових осіб місцевого самоврядування. <p>Громадські організації можуть залучати додаткові фінансові ресурси для досягнення цілей цього закону за умови наявності зацікавленості з боку місцевого самоврядування.</p>	<p>Пропозицію можна взяти до уваги під час доопрацювання законопроєкту в процесі його погодження із заінтересованими центральними органами виконавчої влади.</p>

<p>місцевого бюджету;</p> <ul style="list-style-type: none"> - здійснюють контроль фінансування місцевих програм з енергоефективності за кошти місцевого бюджету; - реалізують заходи з підвищення енергоефективності у відповідних населених пунктах, здійснюють контроль за виконанням таких заходів; - сприяють використанню енергоефективного обладнання, технологій і матеріалів на території відповідних територіальних громад; - здійснюють популяризацію переваг ефективного використання енергії та проводять інформаційні кампанії в засобах масової інформації стосовно залучення фінансових ресурсів для здійснення енергоефективних заходів; - залучають інвестиції та кредитні кошти для реалізації програм енергоефективності, енергоефективних проектів та заходів. 		
<p>Стаття 8. Повноваження центрального органу виконавчої влади,який забезпечує реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності:</p> <ul style="list-style-type: none"> - розробляє державні цільові програми у сфері забезпечення енергетичної ефективності; - спільно із заінтересованими органами державної влади та органами місцевого самоврядування розробляє Національні плани дій з енергоефективності, здійснює моніторинг їх реалізації та звітує Кабінету Міністрів України про стан виконання цих планів; 	<p>До статті 8 підпункту 2 додати:</p> <ul style="list-style-type: none"> - сприяє розвитку децентралізованих систем виробництва, транспортування та споживання енергії, зокрема і розвитку енергетичних кооперативів <p>Енергетичні кооперативи - це інструмент, що може дозволити багатьом українцям забезпечити свої енергетичні потреби через поєднання ресурсів та зусиль із сусідами, друзями та людьми, котрим вони довіряють. Цим інструментом вже користуються тисячі громад</p>	<p>Стаття 8. Повноваження центрального органу виконавчої влади у сфері забезпечення енергетичної ефективності</p> <p>Пропозицію можна взяти до уваги під час доопрацювання законопроекту в процесі його погодження із заінтересованими центральними органами виконавчої влади за умови наявності визначення терміну «енергетичний кооператив».</p>

<ul style="list-style-type: none"> - здійснює підготовку пропозицій щодо формування та удосконалення законодавства у сфері забезпечення енергетичної ефективності; - створює умови для реалізації державно-приватного партнерства у сфері забезпечення енергетичної ефективності; - сприяє впровадженню системи енергетичного менеджменту та енергетичного аудиту; - забезпечує проведення державної експертизи з енергоефективності; - забезпечує функціонування системи нормування питомих витрат паливно-енергетичних ресурсів в національній економіці; - розробляє нормативно-правові акти щодо енергетичного маркування енергоспоживачих продуктів; - забезпечує впровадження вимог до екологічну продуктів, пов'язаних з енергоспоживанням; - провадить інформаційну діяльність з популяризації економічних, екологічних і соціальних переваг підвищення рівня енергетичної ефективності, запровадження енергоефективного обладнання, технологій і матеріалів; - надає адміністративні послуги відповідно до законодавства; - щорічно (до 30 квітня року, наступного за звітним) звітує Кабінету Міністрів України про виконання цільових показників у сфері забезпечення енергетичної ефективності; - забезпечує розроблення норм, правил, технічних регламентів у сфері забезпечення 	<p>та самоорганізованих груп у всьому світі (передовсім - у країнах ЄС та США).</p>	
--	---	--

<p>енергетичної ефективності;</p> <ul style="list-style-type: none"> - формує, кожні півроку оновлює та публікує на своєму офіційному веб-сайті перелік виконавців енергосервісу; - здійснює підготовку пропозицій щодо встановлення цільових показників у сфері забезпечення енергетичної ефективності, розрахунку їх значень та визначенні заходів, необхідних для досягнення таких цільових показників; - надає методичну допомогу органам державної влади та органам місцевого самоврядування під час розробки державних цільових, галузевих, регіональних та місцевих програм у сфері забезпечення енергетичної ефективності та здійснення енергоефективних заходів, які фінансуються з державного та місцевих бюджетів; - здійснює підготовку пропозицій щодо удосконалення навчальних програм та програм з підвищення кваліфікації енергоменеджерів; - здійснює інші повноваження, визначені законодавством. 		<p>Стаття 9. Повноваження місцевих органів виконавчої влади у сфері забезпечення енергетичної ефективності</p> <p>Доповнити Статтю 9 підпунктом :</p> <ul style="list-style-type: none"> - співпрацюють із громадськими організаціями щодо розробки політики енергоефективності, інформування та навчання населення і державних службовців Громадські організації можуть залучати додаткові фінансові ресурси для досягнення цілей цього закону за умови наявності зацікавленості з боку місцевих органів
<p>енергетичної ефективності;</p> <ul style="list-style-type: none"> - формує, кожні півроку оновлює та публікує на своєму офіційному веб-сайті перелік виконавців енергосервісу; - здійснює підготовку пропозицій щодо встановлення цільових показників у сфері забезпечення енергетичної ефективності, розрахунку їх значень та визначенні заходів, необхідних для досягнення таких цільових показників; - надає методичну допомогу органам державної влади та органам місцевого самоврядування під час розробки державних цільових, галузевих, регіональних та місцевих програм у сфері забезпечення енергетичної ефективності та здійснення енергоефективних заходів, які фінансуються з державного та місцевих бюджетів; - здійснює підготовку пропозицій щодо удосконалення навчальних програм та програм з підвищення кваліфікації енергоменеджерів; - здійснює інші повноваження, визначені законодавством. 		<p>Стаття 9. Повноваження місцевих органів виконавчої влади у сфері забезпечення енергетичної ефективності</p> <p>Доповнити Статтю 9 підпунктом :</p> <ul style="list-style-type: none"> - співпрацюють із громадськими організаціями щодо розробки політики енергоефективності, інформування та навчання населення і державних службовців Громадські організації можуть залучати додаткові фінансові ресурси для досягнення цілей цього закону за умови наявності зацікавленості з боку місцевих органів
<p>енергетичної ефективності;</p> <ul style="list-style-type: none"> - формує, кожні півроку оновлює та публікує на своєму офіційному веб-сайті перелік виконавців енергосервісу; - здійснює підготовку пропозицій щодо встановлення цільових показників у сфері забезпечення енергетичної ефективності, розрахунку їх значень та визначенні заходів, необхідних для досягнення таких цільових показників; - надає методичну допомогу органам державної влади та органам місцевого самоврядування під час розробки державних цільових, галузевих, регіональних та місцевих програм у сфері забезпечення енергетичної ефективності та здійснення енергоефективних заходів, які фінансуються з державного та місцевих бюджетів; - здійснює підготовку пропозицій щодо удосконалення навчальних програм та програм з підвищення кваліфікації енергоменеджерів; - здійснює інші повноваження, визначені законодавством. 		<p>Стаття 9. Повноваження місцевих органів виконавчої влади у сфері забезпечення енергетичної ефективності</p> <p>Доповнити Статтю 9 підпунктом :</p> <ul style="list-style-type: none"> - співпрацюють із громадськими організаціями щодо розробки політики енергоефективності, інформування та навчання населення і державних службовців Громадські організації можуть залучати додаткові фінансові ресурси для досягнення цілей цього закону за умови наявності зацікавленості з боку місцевих органів

Пропозицію можна взяти до уваги під час доопрацювання законопроекту в процесі його погодження із заінтересованими центральними органами виконавчої влади.

<p>фінансової підтримки програм енергоефективності, енергоефективних проєктів та заходів;</p> <p>- здійснюють популяризацію переваг ефективного використання енергії та проводять інформаційні кампанії в засобах масової інформації стосовно залучення фінансових ресурсів для здійснення енергоефективних заходів;</p> <p>- залучають інвестиції та кредитні кошти для реалізації енергоефективних програм, проєктів та заходів;</p> <p>- здійснюють інші повноваження, визначені законодавством.</p>	<p>виконавчої влади.</p>	
<p>Стаття 11. Термомодернізація будівель, що забезпечують діяльність органів державної влади</p>		
<p>1. Починаючи з 1 грудня 2017 року органи державної влади зобов'язані забезпечувати термомодернізацію будівель, в яких вони розташовані та які перебувають у власності таких органів, в еквіваленті 1% загальної площі таких будівель на рік з метою приведення рівня енергетичної ефективності у відповідність мінімальним вимогам до енергетичної ефективності, встановленим вимогам до енергетичної ефективності, встановленим відповідно до Закону України «Про енергетичну ефективність будівель».</p> <p>Зобов'язання щодо забезпечення щорічної термомодернізації поширюється виключно на будівлі, що опалюються та/або охолоджуються, з опалюваною площею більше 500 квадратних метрів (з 1 січня 2019 року – 250 квадратних метрів) і рівень енергетичної ефективності яких станом на 1 грудня 2017 року не відповідає мінімальним вимогам до енергетичної ефективності будівель, встановленим</p>	<p>Починаючи з 1 грудня 2017 року органи державної влади зобов'язані забезпечувати термомодернізацію будівель, в яких вони розташовані та які перебувають у власності таких органів, в еквіваленті 5% загальної площі таких будівель на рік з метою приведення рівня енергетичної ефективності таких будівель у відповідність мінімальним вимогам до енергетичної ефективності, встановленим відповідно до Закону України «Про енергетичну ефективність будівель».</p> <p>Зобов'язання щодо забезпечення щорічної термомодернізації поширюються виключно на будівлі, що опалюються та/або охолоджуються, з опалюваною площею більше 500 квадратних метрів (з 1 січня 2019 року – 250 квадратних метрів) і рівень енергетичної ефективності яких станом на 1 грудня 2017 року не відповідає мінімальним вимогам до класу «D» енергетичної ефективності будівель,</p>	<p>Проекту Закону України «Про енергетичну ефективність» розроблений з метою імплементації профільної Директиви 2012/27/ЄС від 25 жовтня 2012 року про енергетичну ефективність. При імплементації вищезазначеної Директиви розробник зобов'язаний дотримуватися основних норм і вимог у сфері енергоефективності, визначених відповідними нормами, прийнятими Європейським Союзом, тією мірою, в якій таке законодавче наближення сприятиме цілям енергоефективності. Стаття 5 Директиви в редакції, прийнятій Радою Міністрів Енергетичного Співтовариства, встановлює необхідність реновації 1% площі будівель, енергетична ефективність яких нижче мінімального рівня.</p> <p>Разом з тим норми законопроекту не обмежують власників будівель – органи</p>

<p>відповідно до Закону України «Про енергетичну ефективність будівель».</p> <p>2. Положення частини першої цієї статті не поширюються на будівлі:</p> <ul style="list-style-type: none"> - які віднесені до об'єктів культурної спадщини відповідно до Закону України «Про охорону культурної спадщини», якщо приведення рівня їх енергетичної ефективності до мінімальних вимог змінить їх вигляд чи негативно вплине на конструкцію будівлі; - які забезпечують діяльність Збройних сил України або інших органів державної влади, що формують та реалізують державну політику з питань національної безпеки та оборони, крім будинків житлового фонду, адміністративного та побутового призначення; - які використовуються під час богослужінь, релігійних обрядів і церемоній, навчання релігії. 	<p>встановленим відповідно до Закону України «Про енергетичну ефективність будівель».</p> <p>Впровадження заходів в 1% будівель означає, що процес розтягнеться на 100 років. Збільшення до 5% дозволить різко пришвидшити виконання планів. Одночасно встановлені чіткі рамки щодо відповідності класу енергоефективності будівель.</p>	<p>державної влади у здійсненні заходів з термомодернізації більшого відсотка площі будівель з метою забезпечення вищого рівня ефективності енергоспоживання та економії бюджетних видатків на оплату енергоносіїв.</p>
<p>3. У разі, якщо протягом року здійснено термомодернізацію загальної площі будівель у розмірі, більшому ніж передбачений частинною першою цієї статті відсоток загальної площі будівель, різниця між загальною площею, яка підлягає термомодернізації в цьому році та фактично термомодернізованою загальною площею будівель може бути зарахована як виконання відповідних зобов'язань у наступних чи попередніх роках у межах трирічного строку.</p>	<p>Виключити повністю п.3 статті 11:</p> <p>3. У разі, якщо протягом року здійснено термомодернізацію загальної площі будівель у розмірі, більшому ніж передбачений частинною першою цієї статті відсоток загальної площі будівель, різниця між загальною площею, яка підлягає термомодернізації в цьому році та фактично термомодернізованою загальною площею будівель може бути зарахована як виконання відповідних зобов'язань у наступних чи попередніх роках у межах трирічного строку.</p>	<p>Наведена в частині 3 статті 11 проекту Закону норма передбачена у частині до частини 3 статті 5 Директиви 2012/27/ЄС в редакції Енергетичного Співтовариства:</p> <p>«3. Якщо держава – учасник договору здійснює реновацію більше 1% загальної площі приміщень будівель центрального уряду за даний рік, вона може зарахувати надлишок у загальній обсяг реновації за будь-який з трьох попередніх або наступних років.».</p> <p><i>(«3. If a Contracting Party renovates more than 1 % of the total floor area of central government buildings in a given year, it may count the excess towards the annual renovation rate of any of the three previous or following years»).</i></p>

Стаття 13. Забезпечення щорічної економії енергії споживачами

<p>1. Кабінет Міністрів України встановлює цільовий показник економії енергії, який передбачає досягнення у період з дня набрання чинності цим Законом до 31 грудня 2020 року щорічної економії енергії споживачами в розмірі щонайменше 0,7% від сукупного річного обсягу продажу енергії споживачам енергопостачальними організаціями, усередненого за період з 1 січня 2012 року по 31 грудня 2014 року.</p>	<p>Внести зміни до п.1 статті 13: Кабінет Міністрів України встановлює цільовий показник економії енергії, який передбачає досягнення у період з дня набрання чинності цим Законом до 31 грудня 2020 року щорічної економії енергії споживачами в розмірі щонайменше 0,7 1,0% від сукупного річного обсягу продажу енергії споживачам енергопостачальними організаціями, усередненого за період з 1 січня 2012 року по 31 грудня 2014 року.</p> <p>«1,0% більш амбітна та легка для сприйняття мета, яку можна швидше верифікувати.»</p>	<p>Положення статті 13 проекту Закону повинні відповідати вимогам статті 7 Директиви 2012/27/ЄС в редакції Енергетичного Співтовариства, яка передбачає досягнення щорічної економії енергії у розмірі 0,7% річної суми продажів енергії кінцевим споживачам усіх дистриб'юторів енергії або всіх компаній роздрібної торгівлі енергією за обсягом, з усередненням за останній трирічний період до 1 січня 2016 р. («2. That target shall be at least equivalent to achieving new savings each year from 1 January 2017 to 31 December 2020 of 0,7 % of the annual energy sales to final customers of all energy distributors or all retail energy sales companies by volume, averaged over the most recent three-year period prior to 1 January 2016. The sales of energy, by volume, used in transport may be partially or fully excluded from this calculation»).</p> <p>Разом з тим встановлення зазначеної мети не обмежує суб'єктів сфери енергоефективності до досягнення більш амбітних цілей та показників економії енергії.</p>
<p>2. Обсяги продажу енергії у сфері транспорту можуть частково або повністю не враховуватись під час розрахунку та встановлення цільового показника економії енергії, зазначеного в частині першій цієї статті.</p>	<p>Видалити повністю п.2 статті 13</p> <p>2. Обсяги продажу енергії у сфері транспорту можуть частково або повністю не враховуватись під час розрахунку та встановлення цільового показника економії енергії, зазначеного в частині першій цієї статті.</p> <p>Споживання у секторі транспорту у 2015 році склало 6807 млн Квт* год електроенергії (http://mpe.kmu.gov.ua/minugo/control/publish/art)</p>	<p>Запровадження норм частини 2 статті 13 проекту Закону ґрунтується на відповідних положеннях частини 2 статті 7 Директиви 2012/27/ЄС в редакції Енергетичного Співтовариства, які передбачають можливість виключення сфери транспорту з процесу розрахунку цільового показника економії енергії («2.... The sales of energy, by volume, used in transport may be partially or fully excluded from this calculation»).</p> <p>Разом з тим остаточне рішення щодо</p>

<p>використання такої можливості буде прийняте Кабінетом Міністрів України під час встановлення цільового показника.</p>	<p>іcle?art id=2450 84430). Відсутність чіткого формулювання поводження з даним сектором створює поле для маніпуляцій.</p>	<p>5. До політичних заходів підвищення енергоефективності належить:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) розроблення та виконання державних цільових програм у сфері забезпечення енергетичної ефективності; 2) встановлення енергетичних податків або податків на викиди парникових газів (екологічного податку); 3) надання державної підтримки та/або податкових пільг з метою стимулювання запровадження енергоефективних технологій та зменшення споживання енергії споживачами; 4) укладення добровільних угод, предметом яких є запровадження енергоефективних технологій, що призводять до зменшення споживання енергії споживачами; 5) затвердження стандартів, норм та правил щодо підвищення енергетичної ефективності товарів та послуг, включаючи будівлі та транспортні засоби (крім випадків, коли прийняття таких стандартів, норм і правил є обов'язковим відповідно до вимог актів законодавства Енергетичного Співтовариства); 6) запровадження енергетичного маркування (крім випадків здійснення енергетичного маркування відповідно до вимог актів законодавства Енергетичного Співтовариства); 7) навчання та консультування з питань енергоефективності, результатом якого є стимулювання запровадження енергоефективних технологій та зменшення
<p>Запропоновані в пункті 5 статті 13 проекту Закону політичні заходи підвищення енергоефективності базуються на переліку відповідних заходів (policy measures), наведеному в частині 9 статті 7 Директиви 2012/27/ЄС в редакції Енергетичного Співтовариства.</p>	<p>Ст.13 п.5: Що маєтсья на увазі під «здійснення політичних заходів підвищення енергоефективності»?</p> <p>В чинній редакції схоже на помилкове трактування. Деякі описані заходи в п.5 є фіскальними інструментами.</p>	<p>Зaproпоновані в пункті 5 статті 13 проекту Закону політичні заходи підвищення енергоефективності базуються на переліку відповідних заходів (policy measures), наведеному в частині 9 статті 7 Директиви 2012/27/ЄС в редакції Енергетичного Співтовариства.</p>

<p>споживання енергії споживачами;</p> <p>8) створення фонду енергоефективності;</p> <p>9) інші заходи, результатом яких є забезпечення щорічної економії енергії споживачами.</p>		
<p>Стаття 14. Енергетичний аудит та системи енергетичного менеджменту</p> <p>1. Кабінет Міністрів України запроваджує Національну систему енергетичного аудиту та встановлює порядок та особливості кваліфікації енергетичних аудиторів, процедури та критерії здійснення енергетичного аудиту. Такі критерії повинні бути прозорими та недискримінаційними і відповідати вимогам законодавства Енергетичного Співтовариства.</p> <p>Кабінет Міністрів України забезпечує прозорість, достовірність інформації, що міститься в Національній системі енергетичного аудиту, та її спрямованість на досягнення національної мети з енергетичної ефективності.</p>		
<p>Стаття 21. Інформування та навчання з питань підвищення рівня енергетичної ефективності</p> <p>1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності забезпечує:</p> <p>а) доступність інформації про існуючі механізми, фінансові та правові умови підвищення рівня енергетичної ефективності серед споживачів, суб'єктів архітектурної діяльності, енергетичних та екологічних аудиторів;</p> <p>б) поширення інформації серед банків та інших фінансових установ про можливість участі у фінансуванні енергоефективних заходів і проектів, включаючи участь у</p> <p>Доповнити Статтю 21 підпунктом:</p> <p>д) Співпрацю із громадськими організаціями щодо їх залучення до проведення громадських організаційних кампаній</p> <p>Громадські організації можуть залучати додаткове державного фінансування для виконання завдань щодо інформування та навчання з питань підвищення рівня енергетичної ефективності.</p> <p>Пропозицію можна взяти до уваги під час доопрацювання законопроекту в процесі його погодження із заінтересованими центральними органами виконавчої влади.</p>		

<p>державно-приватному партнерстві;</p> <p>в) встановлення умов для постачальників енергії щодо надання споживачам актуальної інформації та рекомендацій з питань підвищення рівня енергетичної ефективності;</p> <p>г) поширення за участі інших осіб інформації, проведення інформаційних кампаній та реалізацію навчальних ініціатив з метою інформування населення про переваги та практику здійснення енергоефективних заходів.</p>		<p>Стаття 26. Відповідальність за порушення законодавства у сфері забезпечення енергетичної ефективності</p> <p>4. Орган державного регулювання діяльності у сферах енергетики та комунальних послуг у разі скоєння правопорушення, передбаченого частиною другою цієї статті, приймає, у межах своїх повноважень, рішення про накладення штрафів на енергопостачальні організації, операторів системи розподілу у розмірі від 3000 до 50000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Відповідно до положень частини третьої статті 22 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (далі - Закон) Регулятор у разі виявлення порушень законодавства у сферах енергетики та комунальних послуг розглядає питання відповідальності суб'єкта господарювання, його посадових осіб на своєму засіданні та приймає рішення про застосування до суб'єкта господарювання санкцій та/або застосування адміністративного стягнення до посадової особи такого суб'єкта господарювання. При застосуванні санкцій Регулятор має дотримуватися принципів пропорційності порушення і покарання та ефективності санкцій, які мають стримуючий вплив.</p> <p>Запропоновані в частині 4 статті 26 проекту Закону штрафні санкції застосовуються до енергопостачальних організацій, операторів систем розподілу у разі порушення ними встановленої цим законопроектом заборони перешкоджання здійсненню енергосервісу та інших енергоефективних заходів, стримування</p>	<p>У п.4 ст.26 внести наступні зміни:</p> <p>4. Орган державного регулювання діяльності у сферах енергетики та комунальних послуг у разі скоєння правопорушення, передбаченого частиною другою цієї статті, приймає, у межах своїх повноважень, рішення про накладення штрафів на енергопостачальні організації, операторів системи розподілу у розмірі від 3000 до 50000 30000 до 50000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	

<p>розвитку ринків енергосервісу та інших енергоефективних заходів (в тому числі шляхом обмеження доступу на ці ринки інших суб'єктів, вжиття інших антиконкурентних узгоджених дій, зловживання монопольним становищем). Запропоноване суттєве збільшення розміру штрафів доцільно обґрунтувати на предмет пропорційності скоєному порушенню.</p>		
<p>Низка дат, наведених в частині шостій статті 27 проекту Закону і до настання яких Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, та державної політики у сфері будівництва, та центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності, Національна комісія, що здійснює державне регулювання діяльності у сферах енергетики та комунальних послуг повинні вжити певні дії, буде зміщено в часі зважаючи на тривалість та перебіг опрацювання законопроекту із заінтересованими центральними органами виконавчої влади та його розгляду в КМУ.</p>	<p>Стаття 27. Прикінцеві та перехідні положення</p> <p>Запропоновано нереальні строки для виконання. Мають бути вказані нові, при цьому достатньо амбітні, дедлайни.</p>	<p>6. Кабінету Міністрів України: до 30 листопада 2017 року прийняти довгострокову стратегію термомодернізації житлових та нежитлових будівель усіх форм власності; до 15 жовтня 2017 року встановити національну мету з енергетичної ефективності до 2020 року; до 31 грудня 2017 року надати Секретаріату Енергетичного Співтовариства звіт про встановлення національної мети з енергетичної ефективності до 2020 року; до 31 грудня 2017 року запровадити національну систему енергетичного аудиту, передбачену статтею 14 цього Закону; протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом: прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону; забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом, а також прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону.</p>

7. Центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва:

сформувати та оприлюднити базу даних будівель, в яких розташовані та які перебувають у власності органів державної влади і рівень енергетичної ефективності яких не відповідає мінімальним вимогам до енергетичної ефективності будівель відповідно до Закону України «Про енергетичну ефективність будівель», у строк:

- до 1 жовтня 2017 року – будівель, що опалюються та/або охолоджуються з опалюваною площею не менше 500 квадратних метрів;

- до 1 січня 2019 року – будівель, що опалюються та/або охолоджуються з опалюваною площею не менше 250 квадратних метрів.

8. Центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності:

- до 15 жовтня 2017 року надати Секретаріату Енергетичного Співтовариства інформацію щодо:

політичних заходів підвищення енергоефективності, які планується запровадити для досягнення цільового показника з енергоефективності;

спосіб забезпечення щорічної економії енергії споживачами, яке досягається в результаті здійснення політичних заходів;

відповідності політичних заходів підвищення енергоефективності, що плануються до запровадження, критеріям,

зазначеним в частині шостій статті 13 цього Закону;

не пізніше 9 місяців з моменту створення Національної системи енергетичного аудиту здійснити оцінку рівня технічної компетентності, об'єктивності та достовірності її застосування, та надати висновок про результати такої оцінки Кабінету Міністрів України;

до 30 квітня 2019 року подати до Секретаріату Енергетичного Співтовариства перший Національний план дій з енергоефективності;

- до 1 липня 2018 року підготувати огляд існуючого стану та подальшого розвитку ринку енергосервісу.

9. Національна комісія, що здійснює державне регулювання діяльності у сферах енергетики та комунальних послуг до 15 жовтня 2017 року затвердити методику оцінки потенціалу енергоефективності газотранспортної системи, системи передачі електричної енергії, газорозподільної системи, системи розподілу електричної енергії в Україні.